

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

A ante P

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

vos antica: & quæ post nos sūt postica dicunt.
 Anticum. Requi. in dictione Antica.
 Antidotū neu. ge. & antidorus fce. declinari pōt
 Gellij li. xiiij. noctū atticarū de anatis loquēs
 ait: Huius regis antidorus celebratissima est: q̄
 mithridates vocat. Optimū est cōtra venenum
 remediū. Et dici potest, ex contrario datū. Nam
 contraria contrarijs curantur.
 Antidorus. Require in dictione Antidotū
 Antiochea. Requi. in dicti. Antiochia
 Antiochenus. Ibidem. Antiochenus. Ibidem
 Antiochia cū t exili & i latino & ch aspirato: se/
 quēte etiā i latino: & antiochea cū e in penult.
 teste Prisci. & scribi & efferrī pōt: sicut alexan/
 dria alexandrea: de q̄ vidimus. & Nicia & Ni/
 cea: de qua in ipsa dictione differem⁹. Nomen
 fuit duarū vrbū: quare vna est iuxta persicū si/
 nū: alia in Syria: teste Plin. lib. vi. natura. histo.
 Aliā ponit Ptole. vrbē in cilicia. Ab antiochia
 fit antiochenus & antiochenus.
 Antipater huius antipatris vī antipatri tertia &
 secun. decli. declinari pōt. Hiero. in plogo sup
 Abdiā pphē. Hāc Herodes rex antipatris fili⁹:
 in honore Augusti Cæsaris græco noīe voca/
 uit Augustā. Petrus Riga in lib. Machabeorū:
 Antipatro Cæsar arma mouere iubet. Cū t exi/
 li: & i latino scribitur.
 Antiphates cū i latino & t exili scribit. & facit in
 grō antiphatis vel antiphare: & penultimā cor/
 ripit. Silli⁹ li. xiiij. post durū antiphata sceptrū
 & cyclopea saxa. Vir. ænei. viij. pri. ū anti/
 phatē: is em̄ primus agebat. ppriū fuit viri no/
 mē: q̄ Antiphateus (teste Prisci.) vocatus est.
 Antiprosis cū i latino vtrobiq; & t exili scribit.
 Figura est quom scs casus p casu ponit: vt est
 apud Virg. Vrbē quā statuo vestra est.
 Antiphesis cū i latino vtrobiq; & th aspirato: fi/
 gura est qn lra p littera ponit: vt olli pro illi.
 Antistes cōis ge. est: & si scēm. habeat Antistita.
 Quidi. meta. xiiij. Combiberat tractaq; comis
 antistita phœbi. i. sacerdos vel sacrificula.
 Antistita. Requi. in dicti. Antistes.
 Anulus. Requi. in dic. Annus.
 Anuis. Ibidem.
 Anus. Ibidem.
 Anxietas. Requi. in dic. Anxo.
 Anxirudo. Ibidem.
 Anxurus. Requi. in dic. Anxur.
 Anxur hui⁹ anxuris tā maf. q̄ neu. ge. est. Mar/
 Siue saluiferis candidus anxur aquis. Enni⁹ &
 Volsus pdidit anxur. Hor. ser. v. Milia quom
 pransi tria repimus: atq; subimus Impositum
 saxis late cadentib; anxur. Vrbis est: quæ (vt di/
 cit Livius) nūc Tarachynæ sunt: cur⁹ meminit
 Luca. li. iij. Iaq; & præcipites supauerat anxu/
 ris arces. Anxyrus cū y græco scribit. cōponit

q; ex ἀνξυρ: qd ē sine: & ὑποράδο: q̄si absq;
 rasura sit & imberbis. A cāpanis lupperer vo/
 cat. Et corripit mediā. Vir. ænei. viij. Quis lup/
 piter anxyrus aruis Præsider.

A ante P

Apamea cū vnico p & e in penultima scribit. In
 sula est: teste Plin. a Tygri fluuio circūfusa: cui
 antiochius id nomē a suæ matris nomine: quæ
 Apamea vocabatur: imposuit.

Apamia cū vnico p & i latino: nomen est duarū
 vrbium: teste prole. quarū vna est in Bithynia
 Asiæ minoris prouincia: quæ & Cælene appel/
 lata sunt. Altera aut Apamia in parthia est.

Aperio cū vnico p scribitur: cū primā corripiat
 syllabā. Virg. geor. i. Candidus auratis aperit
 quom cornibus annū Taurus. Aperio facit in
 futuro indicatiui aperiam & aperibo: teste No/
 nio: Pomponiū inducente dicentem. Aperibo:
 non possum pati.

Aperula. Require in dictione Apex.

Apedibus. Requi. in dictione Abextis.

Apes. Ibidem.

Apelles cū vnico p & duplicato l scribit. ppriū
 fuit nomen pictoris eximij. Et facit in grō apel/
 lis vel appelleis: teste Priscia. de quo Ouidius de
 arte. Si venerē cōis nunq̄ pinxisset Apelles.

Apella similiter cū vnico p & duplicato l dici po/
 test sine pelle: quo nomine iudei circumcisi ap/
 pellati sunt: dicente Horatio sermone. v. credat
 iudæus apella.

Apex pprie (teste Ser.) dicitur in summo flāmē
 pileo virga: in cuius extremitate modica lana
 est: & interdū summitas pilei intelligitur. Vir.
 libro. ij. æneidos. Ecce leuis summo de vertice
 visus Iuli. Fundere lumen apex: Ab apice fit di/
 minutie Apiculum: dicente Pompe. Apiculū
 filum: quo flamines velatum apicem gerunt.
 Vgutio dicit: q̄ apex format diminutue Api/
 culus. Apices item pro litteris ponuntur. Apes
 & apis in recto: teste Prisciano declinari potest:
 Ouidius libro. iij. metamor. Non apis inde tu/
 lit collectos sedula flores. Nam si apes dixisset:
 versus stare non posset. & facit in genitiuo plu/
 rali apum ac etiā apium. Iuuenalis: Examenq;
 apium longa confederit vna. Ouidi. lib. meta.
 xv. Melliferarum apium sine membris corpa
 nasci. Apes vel apis in recto: per diminutionē
 format apicula. Vgutio aut vult: q̄ ab ea quæ
 est apes in recto: formetur apacula: quod nūq;
 legit ab apis apicula: Nec tamē intelligit Vgu.
 q̄ etiā a terminatis in es fiat in aliquibus dicti/
 onibus diminutiū in icula: in aliquibus sedm
 regulā in ecula: vt apes apicula: Sedes sedicula:
 cædes cædicula: ædes ædicula. fides fidicula: de
 q̄b; duob; postremis alibi differem⁹: nubes nu/
 becula: vulpes vulpecula. Terminata i is scēm

nina: formāt diminiutū in icula vt: cratis-crati-
cula: cutis-cuticula: securis-securicula. Apis ma-
sculi. ge. dici lingua ægyptia bos. Et producit
primā syllabā. Lusa. Et facit in cineres magni
maclabū apīs. & facit in genitō apīs vel apidis
Apherāsis cū ph sequēte æ diphthō. scribit: nec a
phares qd̄ hebraice: teste Hiero. interpretat diui-
dēs seu diuisus deducit: vt ridiculus somniauit
Vgu. sed græca dictio est: & ab a φσπίω qd̄ ē
aufero deriuat: & dici pōt ablatio. Nā figura ē
q̄ a principio dictionis syllabā seu lram aufert
Apher. Requi. in dic. Apricus Aphrica. Ibidē
Aphricanus. Ibidem Aphricus. Ibidem
Apia. Require in dictione Apium.
Apiū cū vnico p scribit: nā primā corripit. Co-
lumella li. xi. Nū apio viridi crispē flonda tel-
lus. Genus est herbæ. Apia cū vnico. p. dicitur
a Scytis terra: teste Hero. lib. iiii.
Apicula. Requi. in dic. Apex. Apiculū. Ibidē.
Apiculus. Ibidem. Apis. Ibidem.
Apiscor & adipiscor in vno scato vsurpāt au-
tores: vt Festus testat: & Nonius Manilius lib.
iij. Reby apiscēdis labor est qui cōtinet oēs Vo-
torū effect⁹. Lucre. lib. i. Nec rōne animi q̄ qsq̄
posset apisci. Lucllius lib. xxvi. vt ego esugrā
qd̄ te in primis cupe apisci itelligo. Apiscor fa-
cit i supio aptū: adipiscor adeptū. Fest⁹. Aptus
cū in ppria scatiōe intelligat: poni tñ solet pro
adeptus: vt apisci p adipisci. Hæc ille. Aptū itē
scat necessariā. Tull⁹ de finib⁹ lib. iij. Itaq; na-
tura sumus apti ad totū cōsilia ciuitatis. Rursū
aptū cōnexū dī & colligatū. Virg: geor. iij. Ip-
sos e torquib⁹ aptos lunge pares. Aptū cōpo-
siti & parati. Vir. ænei. iij. Interea classē velis
aprare iubebat Anchises. Idē ænei. x. Proiecto
dū pede læuo: Aptat se pugnx. Priscia. tñ dicit
ad piscor verbū cōe esse.
Apocryphus cū vnico p & c exili: & i græco scri-
bit: nec a crisis descēdit: vt Vgutio somniauit:
sed cōponit ex απὸ prapositione: quæ rē exag-
gerat: & κρυπτω abscondo. Vñ apocryphus
absconditus dici potest: vel additus.
Apollo hui⁹ apollinis: & apollos huius apollo
ter. decli. Attica declinari pōt. Vñ in ep̄a ad co-
rinthios. i. ca. i. legi: Ego qd̄ sū Pauli: ego a sū
Apollo. vbi apollo gti casus ē. & in eadē ep̄a.
ca. vlti. De apollo aūt fratre notū vobis facio
abliū quidē casus Attici apollo est. & in ep̄a ad
Titū. ca. vii. Zenā legisperitū: & apollo: solli-
cite præmitte: vt nihil illis desit. Accūs Atticus
tertia decli. Apollo est: qd̄ tñ Mammotrectus
græcæ declinatiōis ignarus: dixit esse indeclina-
bile. & cum p vnico & i duplicato scribitur.
Apollus Require in dicti. Apollo.
Appetitus & appetētia in vno scato accipi pñt.
Macrobius i sarnalib⁹: Hinc Socrates suade-

re solitus erat illos cibos potiusve vitādos: qui
vltia sūm famēve sedādā pducūt appetentiā.
Appetentia. Require in dictione Appetitus.
Apricatio. Require in dictione Apricus.
Aprici homines. Ibidem.
Apricor. aris. Ibidē. Apricitas. Ibidē
Apricus cū vnico p & i latino: & c exili scribit.
cōponit ex α & φσπίω frigus: q̄ si sine frigo-
re vel horrore. Et dici pōt solanus: vel sole gau-
dens. Autores sūt Festus & Ser. & pducit pri.
Vir. geor. iij. Mitis in apricis coquit vindemia
saxis. Inde Aphrica dicta est: vt nōnullis placet
Et Pompeius refert. & si Vgu. ab aphro: qui ex
posteris abraæ fuit cognominat⁹ dixerit: quā
ille (vt idē asserit) icoluit. Ab aphrica sit apher:
aphricus. aphricanus. Ab eo q̄ est apricus for-
mat⁹ apricitas: teste Marcell. idē significas q̄ est
apricatio ab apricor. aris. Cice. de senectū. Vbi
em pōt illa ætas aut calefcere apricatione meli⁹
vel igni. Aprici etiā hoies dici pñt: vt est apud
Persiū. Aprici meminisse senes.
Aptum. Require in dictione Apiscor.

A ante Q

Aqualiculus. Require in dicti. Aqualis.
Aqualis mascu. gene. nā & a masculino fit p di-
minutionē aqualiculus. Varro de lingua laria
ab aqua aqualis dictus est. Persi. Pinguis aqua
liculus ppenso sexquipedē extat. Vgutio dicit
posse declinari scemi. gene. genus est valis: de q̄
Plau. Date istū sellā vt sedeat: & aqualim cū aq̄
Aquarius morbus. Require in dicti. Arcus.
Aquila scēminini generis est: apud antiquos tñ
masculini generis fuit: testib⁹ Capro & Probo.
Aquila item vrbs est brutiorū in Italia.
Aquilus color fuscus est: & subniger: vt scribit
Pompeius. Aquilo ventus quidam est.
Aquilo. Require in dictione Aquilus.

A ante R

Arabia. Require in dicti. Arabus.
Arabicus. Ibidem. Arabis. Ibidem.
Arabius. Ibidem. Arabs. Ibidem.
Arabus cū vnico. r. scribit: fuit apollinis filius:
teste Plin. iij. natu. histo. Arabia cū vnico r. tri-
plex est (vt Pro. ostēdit) Vna scēlix: alia petræa
alia deserta. Et ab arabia sit arabs & arabus: te-
ste Ser. sup lib. viij. ænei. ac etiā arabicus & ara-
bius. Vir. lib. p̄fato. Hircanisve arabisve parat
Priscia. in perihgesi. Nō arabis siles opulētis
scilicet æqua. Nōnūq̄ arabia cū duplicato r scri-
bit: vt prima positione pducī possit. Priscia. in
perihgesi. Arabiæ populi celebres: hi noie cla-
ro. Idē i eadē. Arabi cernēs extremi littora pō-
ri. Proper. Nec si q̄ arabio lucet bombyce puel-
la. Idē. Et domus intactæ te tremæ arabia. Ara-
bis cū vnico r fluuius est prouinciæ drangiang
qui & per Gedrosiā fluit: vt ostendit Ptole.